

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd

2004/0072(CNS)

22.3.2005

YTTRANDE

från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd

till utskottet för ekonomi och valutafrågor

över förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 92/12/EEG om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor
(KOM(2004)0227 – C6-0039/2004 – 2004/0072(CNS))

Föredragande: Jacques Toubon

PA_Leg

KORTFATTAD MOTIVERING

På grund av historiska och kulturella skillnader mellan medlemsstaterna har dessa, och detta före inrättandet av den inre marknaden, tillämpat mycket olika system och skattesatser för punktskattepliktiga varor.

För att komma till rätta med denna situation nådde man en överenskommelse i och med rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 där syftet var att harmonisera de allmänna reglerna för punktskattepliktiga varor¹ samt innehav, flyttning och övervakning av sådana varor. Det är värt att komma ihåg att valet av punktskattepliktiga varor grundas på överväganden om folkhälsa, miljöskydd och energibesparing. Detta system gjorde det möjligt för varorna att förflyttas med vilande punktskatt och utan kontroll vid gemenskapens gränser. Den princip som man beslöt att tillämpa var alltså **beskattning i den medlemsstat där konsumtionen sker**.

Enligt artikel 27 i direktiv 92/12/EEG skall rådet enhälligt på grundval av en rapport från kommissionen, före den 1 januari 1997, på nytt granska artiklarna 7 till 10 i det ovannämnda direktivet och om nödvändigt införa ändringar. Även om översynen av dessa artiklar tagit betydligt mer tid än planerat, är det nu dags för behandling av ärendet.

Föredraganden betonar här det faktum att Europaparlamentet fortfarande inte deltar i denna översyn enligt medbeslutandeförfarandet och att rådet skall fatta enhälliga beslut när det gäller direkt och indirekt beskattning. I sin rådgivande roll skall dock parlamentet ge största möjliga vikt åt detta ärende där följande två principer kolliderar: den inre marknaden och skyddet av folkhälsan.

Förslagen till ändringar till följd av översynen omfattar kommersiella transaktioner, försäljning till enskilda personer och distansförsäljning. Dessa ändringar syftar till att klargöra, förenkla och harmonisera de bestämmelser som skall tillämpas på flyttningar inom gemenskapen för vilka punktskatt redan erlagts i en medlemsstat för de berörda varorna samt att liberalisera dessa flyttningar så att de europeiska konsumenterna till fullo kan dra nytta av den inre marknaden samtidigt som medlemsstaternas skatteinkomster kan garanteras. Vilken skatteordning som skall tillämpas för dessa flyttningar inom gemenskapen beror på syftet med flyttningarna, det vill säga om det är kommersiellt eller inte.

De viktigaste förändringarna till följd av denna översyn är följande:

Transporter av dessa varor för kommersiella ändamål (artikel 7)

I avsikt att precisera de bestämmelser som är tillämpliga för de punktskattebelagda varor som förvärvats av enskilda personer, **transporterats av dem själva eller för deras räkning, men är avsedda för andra ändamål än deras eget bruk**, föreslås att man tydligt föreskriver att punktskatten skall uppbäras i **destinationsmedlemsstaten**. En rättslig ram införs alltså för att medlemsstaterna skall kunna uppbära punktskatt av de personer som är involverade i flyttningar inom gemenskapen (artikel 7.3) och bestämmelser fastställs om att den punktskatt som ursprungligen erlagts i den medlemsstat där en vara förvärvats skall återbetalas efter det

¹ Det handlar om tobaksvaror, mineraloljor och alkoholdrycker.

att punktskatt betalats i destinationsmedlemsstaten (artiklarna 7.6 och 10.4). För detta föreskrivs användning av det förenklade ledsagardokumentet.

Transporter av dessa varor för icke-kommersiella ändamål (artikel 8)

I texten föreslås att man skall liberalisera och förenkla det system som tillämpas för distansköp som genomförs av enskilda personer så att de inte längre personligen skall behöva transportera de förvärvade varorna. Varorna kan transporteras av en tredje person. Alla flyttningar som utförs av en enskild person eller för dennes räkning av varor som är avsedda för dennes eget bruk skall beskattas uteslutande i den medlemsstat där varorna förvärvas. Dessa ändringar gäller alltså tre berörda varukategorier, det vill säga mineraloljor, alkoholdrycker och tobaksvaror. Dessutom tillämpas samma regel för varor som skickas mellan enskilda personer (gåvor).

Ett undantag från denna allmänna princip föreskrivs dock för tobaksvaror som transporteras av en tredje person för en enskild persons räkning. Även om texten inte är fullständigt klar, får man anta att dessa följaktligen skall beskattas i destinationsmedlemsstaten. Allt talar för att vissa medlemsstater önskar att den nya allmänna principen också tillämpas på tobaksvaror.

Slutligen är det uppenbart att ändringarna såsom de formulerats **huvudsakligen gäller alkoholdrycker** eftersom mineraloljor sällan flyttas för kommersiella ändamål. Även om det inte finns någon konsekvensbeskrivning av de ekonomiska följderna av denna liberalisering, förväntar sig dock inte kommissionen att det kommer att ske en explosionsartad ökning av de aktuella transaktionerna.

Dessutom avskaffas de valfria och **”vägledande gränsvärdena” (artikel 9)** (det vill säga 800 cigaretter, 10 liter spritdrycker, 90 liter vin och 110 liter öl). Dessa utgjorde möjligen ett sorts kriterium för att särskilja varor som är avsedda för privat behov från dem som är avsedda för kommersiella ändamål. De har ofta givit upphov till mycket restriktiva tolkningar från vissa medlemsstaters sida. Vissa regeringar skulle alltså önska att de vägledande begränsningarna omvandlades till tvingande nivåer, vilket går tvärs emot kommissionens förslag.

Till dem som hävdar att detta avskaffande skulle kunna motverka kampen mot smugglingen, påpekar föredraganden att avskaffandet av de vägledande nivåerna inte på något sätt ändrar principen enligt vilken enbart de varor som förvärvats och transporteras av en enskild person för sina egna behov är befriade från punktskatt i destinationsmedlemsstaten. Inget hindrar därför en medlemsstat från att använda de vägledande gränsvärdena i sitt nationella kontrollsystem. Man måste bekämpa tobaksbruket och alkoholismen genom en harmonisering av skattesatserna och inte genom restriktioner för den fria rörligheten av varor vilket bryter mot själva principerna för den inre marknaden.

Vad beträffar de nya artiklarna 10a, 10b och 10c om å ena sidan systemet för förluster och lagerbrister och å andra sidan överträdelse som konstaterats under flyttningar inom gemenskapen av varor som redan släppts för konsumtion i en medlemsstat, ser föredraganden inte någon större nackdel, bortsett från att man möjligen kan föreslå att det inrättas ett system med en enda kontaktpunkt liknande det som inrättats för mervärdesskatten.

Problemet med att definiera ”eget bruk” är tveklöst det allra besvärligaste när det gäller tillämpningen av direktiv 92/12/EEG. De inlämnade ändringsförslagen syftar till att klarlägga detta begrepp.

ÄNDRINGSFÖRSLAG

Utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd uppmanar utskottet för ekonomi och valutafrågor att som ansvarigt utskott infoga följande ändringsförslag i sitt betänkande:

Kommissionens förslag

Parlamentets ändringar

Ändringsförslag 1 SKÅL -1 (nytt)

(-1) Tretton år efter det att den tid som anges i artikel 14 i EG-fördraget har löpt ut har målen för tobaksvaror, alkoholdrycker och mineraloljor fortfarande inte nåtts, varför nya ansträngningar behövs för att underlätta fri rörlighet för punktskattepliktiga varor i syfte att upprätta den inre marknaden på det här området.

Motivering

Vi önskar precisera att viljan att harmonisera punktskatterna fullt ut rymmer det mål som eftersträvas i det här direktivet.

Ändringsförslag 2 SKÅL 4

(4) Det bör fastställas att med ”för kommersiella ändamål” avses ”andra ändamål än enskilda personers eget bruk”, så att det klargörs att principen om uttag av punktskatt på varor som redan har släppts för konsumtion i en medlemsstat men innehas för kommersiella ändamål i en annan medlemsstat, liksom de förfaranden som är knutna till denna princip, till fullo

(4) Det bör fastställas att med ”för kommersiella ändamål” avses ”andra ändamål än enskilda personers eget bruk”, så att det klargörs att principen om uttag av punktskatt på varor som redan har släppts för konsumtion i en medlemsstat men innehas för kommersiella ändamål i en annan medlemsstat, liksom de förfaranden som är knutna till denna princip, till fullo

gäller för varor som innehas av en enskild person för andra ändamål än dennes eget bruk.

gäller för varor som innehas av en enskild person för andra ändamål än dennes eget bruk. **Med eget bruk avses förvärv av varor i små mängder som är avsedda att användas för rent personliga ändamål.**

Motivering

Problemet med att definiera "eget bruk" är tveklöst det allra besvärligaste när det gäller tillämpningen av direktiv 92/12/EEG. Begreppet gör det möjligt att förhindra att en privatperson under åberopande av eget bruk transporterar stora varumängder som i verkligheten är avsedda för kommersiella ändamål (i allmänhet rör det sig om alkohol och cigaretter och syftet är att förse en parallell marknad med varor, i synnerhet rörelser med nattöppet som saluför dessa varor utan att registrera dem i omsättningen).

Ändringsförslag 3 SKÅL 6

(6) Artikel 7 skiljer mellan olika situationer i vilka punktskattepliktiga varor som redan släppts för konsumtion i en medlemsstat innehas för kommersiella ändamål i en annan medlemsstat, men anger inte tydligt vem som i var och en av dessa situationer är betalningsskyldig för punktskatt i destinationsmedlemsstaten. För var och en av de angivna situationerna bör det därför på ett otvetydigt sätt fastställas vem som är betalningsskyldig för punktskatt och vilka skyldigheter som skall fullgöras i destinationsmedlemsstaten.

(6) Artikel 7 skiljer mellan olika situationer i vilka punktskattepliktiga varor som redan släppts för konsumtion i en medlemsstat innehas för kommersiella ändamål i en annan medlemsstat, men anger inte tydligt vem som i var och en av dessa situationer är betalningsskyldig för punktskatt i destinationsmedlemsstaten. För var och en av de angivna situationerna bör det därför på ett otvetydigt sätt fastställas vem som är betalningsskyldig för punktskatt och vilka skyldigheter som skall fullgöras i destinationsmedlemsstaten, **i syfte att skapa en harmonisering av de nationella lagarna i de olika medlemsstaterna på detta område.**

Motivering

Syftet är att underlätta fri rörlighet för punktskattepliktiga varor och befästa den inre marknaden på det här området.

Ändringsförslag 4 SKÅL 7

(7) De skyldigheter som en person som inte

(7) De skyldigheter som en person som inte

är etablerad i den medlemsstat där varorna innehas men är betalningsskyldig för punktskatt i den medlemsstaten måste fullgöra i dessa situationer bör vidare förenklas, samtidigt som myndigheterna i de berörda medlemsstaterna ges möjligheter att bättre kontrollera varuflyttningarna.

är etablerad i den medlemsstat där varorna innehas men är betalningsskyldig för punktskatt i den medlemsstaten måste fullgöra i dessa situationer bör vidare förenklas, samtidigt som myndigheterna i de berörda medlemsstaterna ges möjligheter att bättre kontrollera varuflyttningarna, **i syfte att upprätta den inre marknaden på området för punktskatter.**

Motivering

Syftet är att respektera gemenskapsfördraget på området för punktskatter.

Ändringsförslag 5

ARTIKEL 1, LED 1

Artikel 7, punkt 1, stycke 2 (direktiv 92/12/EEG)

Med ”kommersiella ändamål” avses alla andra ändamål än enskilda personers eget bruk.

Med ”kommersiella ändamål” avses alla andra ändamål än enskilda personers eget bruk. **Med eget bruk avses förvärv av varor i små mängder som är avsedda att användas för rent personliga ändamål.**

Motivering

Problemet med att definiera ”eget bruk” är tveklöst det allra besvärligaste i samband med tillämpningen av direktiv 92/12/EEG. Begreppet gör det möjligt att förhindra att en privatperson under åberopande av eget bruk transporterar stora varumängder som i verkligheten är avsedda för kommersiella ändamål (i allmänhet rör det sig om alkohol och cigaretter och syftet är att förse en parallell marknad med varor, i synnerhet rörelser med nattöppet som saluför dessa utan att registrera dem i omsättningen)

Ändringsförslag 6

ARTIKEL 1, LED 2

Artikel 8, stycke 1 (direktiv 92/12/EEG)

För varor som förvärfas av enskilda personer för deras eget bruk och som transporteras av dem själva från en medlemsstat till en annan skall punktskatten tas ut i den medlemsstat där varorna förvärfas.

För varor som förvärfas av enskilda personer för deras eget bruk, **det vill säga avsedda att användas i små mängder för rent personliga ändamål**, och som transporteras av dem själva från en medlemsstat till en annan skall punktskatten tas ut i den medlemsstat där varorna

förvärvas.

Motivering

Ändringsförslag i samordningssyfte. Det faktum att det även i artikel 8 fastställs att användningen i små mängder bör vara avsedd för rent personligt bruk ger logiskt stöd åt bestämmelsen i artikel 7.

ÄRENDETS GÅNG

Titel	Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 92/12/EEG om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor		
Referensnummer	(KOM(2004)0227 – C6-0039/2004 – 2004/0072(CNS))		
Ansvarigt utskott	ECON		
Rådgivande utskott Tillkännagivande i kammaren	IMCO 15.9.2004		
Förstärkt samarbete	Nej		
Föredragande Utnämning	Jacques Toubon 31.8.2004		
Behandling i utskott	1.2.2005	2.2.2005	15.3.2005
Antagande av förslag	16.3.2005		
Slutomröstning: resultat	för:	29	
	emot:	1	
	nedlagda röster:	0	
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Charlotte Cederschiöld, Bert Doorn, Mia De Vits, Janelly Fourtou, Evelyne Gebhardt, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Christopher Heaton-Harris, Anna Hedh, Edit Herczog, Anneli Jäätteenmäki, Henrik Dam Kristensen, Alexander Lambsdorff, Kurt Lechner, Lasse Lehtinen, Manuel Medina Ortega, Zita Pleštinská, Zuzana Roithová, Luisa Fernanda Rudi Ubeda, Andreas Schwab, Heide Rühle, József Szájer, Jacques Toubon, Barbara Weiler, Phillip Whitehead		
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Jean-Claude Fruteau (för Arlene McCarthy), Benoît Hamon (för Béatrice Patrie), Bogusław Liberadzki (för Mercedes Bresso), Joseph Muscat (för Bernadette Vergnaud) Alexander Stubb (för Joachim Wuermeling),		
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 178.2)			